meti weel üks mees Jummala süddame järele! Terwe aasta olli ta omma sakstega reisi peäl olnud ja weel olli se waene mees ta meles.

Klawweri meister ellas alles wannas korteris. Ta ello järg olli weel willetsamaks läinud. Ränk tö ja suur murre ollid tedda monneks näddalaks wodisse pannud, — mis tedda hopis taggasi wiis. Hulk rahha olli jubba ühhe klawweri peäle ette woetud, mis pea walmis olli samas. Üri rahha olli wölgo. Haigest peast aias ta ennast üllesse ja sai sure waewaga ni kaugele, et klawwer walmis sai. Jubba mees wäljas, kes rahha olli laenand, ja se hirmus mötte süddames: „Siin sünnib kaubelda!" Ta pärris omma rahha, näitas üht kirja, mis tunnistas, et kohhus temmale lubba andnud klawwerit auksjoni wisil ärramüa. Agga kuida se nisugguste meeste wiis, ütles ta kawwalal kombel: Tead kül, et auksjonist sinnul kasso ei olle! Meister küssis 120 rubla. „Oh oh! ütles wölla pärria, sealt lähhäb kül hulk mahha! auksjoni peäl ei pakkuta ennam kui 70 ehk kui liaks 80 rubla, — minna lubban ommeti 90 rubla, ja sundis et teine piddi rutto arro andma, muido ähwardas auksjoniga. Waene haige mees ei wastand sannagi, seisis longus, mötles senna ja tenna.

Selle aia sees olli üks lahke näoga mees ka senna tulnud, kaks poeglast järrel, klawweri meistert otsima. Naesterahwas tulli kögist, pühkis kurwastusse silma wet silmist. Mo sõbber — sest temma olli se lahke näoga mees — küssis ta meest tagga ja räkis, et temmal klawwerit tarwis. Siis räkis naesterahwas nuttes omma luggu. Rutto läks mo sõbber tuppa. Klawweri kaupleja watas wöereti temma peäle. Mo sõbber räkis, et ta tulnud klawwerit ostma. Waene mees kohmetas römo pärrast, näitis walmis tehtud klawweri peäle. „Se on minno pärralt — ütles teine, pilgutas meistre peäle silma ja tahtis tedda eksitada, — sedda ollen minna jubba 140 rubla eest ostnud, agga müün tedda kas minno pärrast alwemalt jälle ärra.